

Ясъ да си пойдаъ во свѣта Гора,  
Да 'и аризамъ на свѣта Гора!“  
Ми отмързнало църно-но море;  
И си 'и тѣргналъ до три гемѣи,  
Решпелъ Георгя кяръ не ми кярилъ,  
Туль м' 'и аризаль на свѣта Гора.

49.

*Сиракъ Јованъ.*

Постигнала сирота вдо'ица  
Постигнала едно мъшко дете;  
Дете иматъ голема нишана;  
На рамена криля позлатени.  
Си го кладе во злата леляйка,  
И го зави во кумашъ пелена,  
И го пови со сѣрма повоя,  
Си го леля и пѣсма му пеить:  
„Нани ми, нани сираче Јо'ане!  
Да ми растишъ, и да ми порастишъ,  
Да ми одишъ во Будина града,  
Да ми сечишъ кралоу негоа глава,  
Да ми бидишъ краля надъ крале'и!“  
Богъ 'и убилъ комши аседжѣи,  
Що пойдо'а во Будима града,  
Му каза'а на краля отъ Будима.  
Богъ го убилъ краля отъ Будима!  
Що ми пушилъ до три елѣи,  
Ми пойдо'а во село Ладогеръ.  
'И догледа сирота вдо'ица;  
„Айви віе до три елѣи!  
Аль сте дошле за вино, за ракія;  
Защо менѣ ми сѣ постигнало,  
Постигнало едно мъшко дете.“ —  
„Айти тебѣ сирота вдо'ице!  
Не сакаме ни вино, ни рака,  
Тукъ нѣ пушилъ краля отъ Будима,  
Да ни да'ишъ твое мъшко дете.“  
Г' однесо'а при краля отъ Будима,